

XLVIII.

Jǫr ę nūit ję pōortę dān-mōę

L'amøreze lanpe flanbant :

É ma bęle sęņe mon fe

Ke nul' eo tuér ne pǫręt. <

5 Finemant le lanperon fit

De la đanbr' ę lōje mon kęr :

É la męđe sanfin arđant

Alumér vłlut de mon kęr :

É son ũile fit de l'ęspęr

10 Ke sęvant me vięnt ęparņér,

É sęvant m'ĭ vęrs' a kranflōk. <

Bęle Ninfe, par kĭ đan-mōę

Sęte flanme san kęvęrnér,

Alumant d'amør mez ęspris,

15 Si tu ves ta lanpe kęrdér,

É le fe durable sōvér,

Done l'ũile mis de mōęięn,

K'i ętant jeté par ęksęs,

Tętakęp la flanme nōęiant,

20 Ne l'ętéiņe san te sęrvir, <

Étéfant sa đęse klęrté,

Je di đęse pęr te sęrvir. <

Ne la lęsse lanķir ęssi

Tęt asęk de l'ũile d'ęspęr,

25 Ke ma vĭ dolante mankant

Ne se pęrde san te sęrvir :

É đęfatę par đęzęspęr

Étéņant sa đęse klęrté,

Je di đęse pęr te sęrvir. >< <